

Nasze miasta wkraczają w Cyfrową Erę. Są forpocztą zmian i polem testowym nowych inteligentnych technologii. Inteligentne mieszkanie, samo regulujące nawet złożone parametry mikro-środowiska życia mieszkańca, elektroniczne aplikatory leków, dbające, aby pacjent wziął medykamenty na czas, prywatny samochód zintegrowany z systemem transportowym – wiozący nas do celu bezpiecznie i bez naszego udziału to nie wizje futurystyczne, ale coraz bliższa nam rzeczywistość. Już w chwili obecnej coraz częściej nasze codzienne czynności związane są z działaniem komputerowego kodu. Algorytmy informatyczne obsługują przestrzeń, w której żyjemy opłatając miejsce naszego życia niewidzialną siatką połączeń. Połączeń o tyle istotnych, iż warunkujących działanie nie tylko jednego urządzenia nas obsługującego, ale kontrolujących całe systemy użytkowane przez człowieka. Na pewno kod i algorytmy oprogramowania mają aktywny wpływ na przestrzeń i zachowania społeczne, a także warunkują sposób w jaki przestrzeń jest zarządzana. Jednak jak bardzo? I w jaki sposób? W projekcie chcemy poddać pod krytyczną analizę proces tworzenia oprogramowania wykorzystującego lokalizację użytkownika w kontekście kulturowym i geograficznym oraz ocenić rolę algorytmów w kształtowaniu przestrzeni miejskiej. Nasze szczegółowe pytania to:

1. Jakie są mechanizmy algorytmicznej produkcji przestrzeni i w jaki sposób są one używane w zarządzaniu przestrzenią miejską?
2. W jaki sposób przestrzeń i miejsce rozumiane są w społeczności twórców oprogramowania?
3. W jaki sposób algorytmiczna mediacja przestrzeni przez oprogramowanie rozszerzonej rzeczywistości modyfikowana jest przez światopogląd jego twórców?
4. Jak ograniczenia technologii kształtują sposób użycia usług opartych na lokalizacji w codziennym życiu?
5. W jakim stopniu zawarta w kodzie abstrakcyjna wizja przestrzeni kształtowana jest przez kulturowe i geograficzne biografie programistów?